

Egyesületi hírek

Emléktábla-avatás

A küldöttgyűlést követően a résztvevők az A/1 előadó előtt felavatták az 1848-49-es forradalom és szabadságharc selmeci áldozatainak emlékét megőrkítő emléktáblát. Az emléktáblára vonatkozóan *dr. Böhm József* és néhai *dr. Zsámboki László* tiszteleti tagok nyújtottak be indítványt az OMBKE 2010-ben Pécsen tartott 99. Küldöttgyűlésén.

Avató beszédet *dr. Böhm József*, a Miskolci Egyetem MFK Nyersanyagelőkészítési és Környezeti Eljárástechnikai Intézet igazgatója mondott:

„Magnifice Domine Rector! Tisztelt Elnök Úr, Dékán Urak! Kedves Bányász és Kohász Barátain! Hölgyeim és Uraim!

Régi adósságát törleszti a Miskolci Egyetem közössége azzal, hogy az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület kezdeményezésére és hathatós támogatásával emléktáblát avat az ősi alma materünk, a Selmeci Akadémia oktatói, hallgatói és végzett diákjai emlékére, akik az 1848/49-es forradalom és szabadságharc eseményeiben részt vettek, életüket adták a hazáért, a függetlenségért és a szabadságért.

Néhányan a hírt hallva megfogalmazzák és talán ki is mondják a kérdést: Mi köze egy 1949-ben alapított intézmény közösségének az 1848/49-es eseményekhez, azon túlmenően, hogy mint magyar honpolgárok emlékezünk a forradalom és szabadságharc dicső eseményeire, hazánk történelmének fényes napjaira. A válasz nagyon egyszerű. Ha elfogadjuk, komolyan is gondoljuk, és büszkén hirdetjük, hogy a Miskolci Egyetem, az itt folyó bányászati és kohászati mérnökképzés révén az 1735-ben Selmecbányán alapított és 1762-ben akadémiai rangra emelt mérnökképző intézmény egyik jogfolytonos utódintézményeként működik, amit ma már az egyetemünk alapító okirata is rögzít, akkor nem vitathatjuk, hogy ez az emléktábla egyetemünk egykori dicső hallgatóinak, professzorainak állít emléket.

1848 márciusában nem csak Bécsben, Pesten, Budán történtek forradalmi események, hanem a Magyar Királyság számos nagyobb városában. A pesti forradalom hírére Selmecbányán az akadémisták egy akarattal, egységesen mondtak le a bányakamarai státuszukból fakadó kiváltságaikról, és egységesen léptek be a város által felállított és fölfegyverzett nemzetiségbe. A hallgatók egyszerre, oktatóikkal egyetemben tették le a hűségüket a királynak és a magyar alkotmányra.

Már a délvidéki harcokban is közel száz önkéntes bányász, kohász és erdőmérnök vett részt, köztük *Litschauer Lajos*, a bányaműveléstani tanszék későbbi professzora. Szeptemberben Jelačić betörésének hírére azt üzenik Pestre, hogy „legalább száz pályavégzett bányamérnök, mintegy ezer aknásszal néhány nap alatt síkra szállhat, alig várva hogy közszeregetett hazájuk gyilkosai ellen indulhassanak”.

Marschan József volt selmeci professzor javasolta Kossuthnak, hogy Buda védelmének sáncmunkálatait a selmeci bányászokra bízta. Ennek következtében három bányamérnök és hat bányász-kohász akadémista vezetésével ötszáz selmeci bányász érkezik Budára, akik sikeresen elvégzik a vár erődítési munkálatait.

Október-november időszakában a felvidéki hadjáratokban vettek részt az akadémisták *Adriány* professzor és *Leitner Antal* bányatanácsos vezetésével. A felvidéki hadjáratok sikerét követően jelentették is Kossuthnak: „A derék selmeci gyalogság szinte minden hadiszolgálatra késznek mutatkoznak”. Általános vélemény, hogy az akadémistákból álló csapat mentette meg a bányavidéket is. Később a súlyosbodó

hadi helyzet következtében a császáriak kezére kerül a bányavidék. A hallgatók zöme Beniczky zászlóaljával keletre indul, más részük Görgey csapatához csatlakozik. Több mint száz bányász Pestre és Aradra utazott erődítési munkálatok irányítására. 1849 tavaszán a még Selmecbányán maradt 64 hallgatót is megbízhatatlannak nyilvánította a császári katonai igazgatóság, és kitiltotta a városból. Csak egy év múlva térhettek oda vissza. Az Akadémia hallgatószámának száma még 1850 augusztusában sem érte el a százat.

A harcokban több száz az akadémián végzett bányász és kohómérnök oktató és hallgató esett el. Sokukat kivégezték vagy fogságba estek, büntetésből császári seregbe sorozva külföldi állomáshelyre kerültek. 1849 őszén egyetlen nap alatt végezték ki az erdélyi bányászati-kohászati 22 vezetőjét, akik korábban mind az akadémián végeztek. A magyarországi bányászati és kohómérnökök keservesen megfizettek a hazához való hűségért. Az öt nagy bányavidék vezető tisztségviselői, akik túlélték a harcokat, valamennyien börtönbe kerültek és elvesztették állásukat.

Az Akadémia Selmecen maradt vagy oda visszatért professzorainak, oktatóinak nagy részét állásukból felfüggesztik, majd eltávolítják. Az oktatás újraindítása, az alma mater megmentése *Pettkó János* és *Bachmann József* professzoroknak köszönhető, akik 1850-ben megszervezték és elindították az oktatást.

Nem lenne teljes a megemlékezés, ha elhallgatnánk, hogy az 1848/49 évek nem csak dicsőséget hoztak az intézménynek, hanem nehéz, nemzeti ellentétekkel teli időszakot is jelentettek. 1848 márciusában még teljes egységben hirdette a diákság a szabadság, egyenlőség, testvériség jelszavát és szellemét, amit azonban – ma már talán banálisnak tekinthető – vita árnyékolta be. A város főterének sarkán álló „Zum Goldenen Grubenlicht” törzskávéházra még a legnagyobb egyetértésben tüntették ki a három legnépesebb nemzet, a német, a magyar és a szláv trikolort, de az elhelyezés rendje heves vitát váltott ki, ami végül súlyos nemzeti ellentétbe, viharos ellenségeskedésbe torkollott. Az események következtében 1848. május 14-én az akadémia hallgatói közül 133 német és szláv anyanyelvű, ausztriai és csehországi származású diák elhagyta Selmecbányát és Leobenbe, valamint Příbramba távoztak. Ezzel tulajdonképpen a korábban soknemzetiségű, európai intézményből, egy nemzeti hatáskörű, magyar állami intézmény lett.

Akkor mikor emlékezünk '48/49 dicső eseményeire és hőseire, ne feledjük el azt sem, hogy a szabadság, egyenlőség, testvériség jelszavát nem csak hirdetni, de gyakorolni is kell. A most felavatásra kerülő emléktábla hirdesse az akadémia hős

diákjai és professzorai emlékéit, de idézze fel számunkra a tanulságokat is.”

Az emléktáblát *dr. Balajti Zsuzsa* rektorhelyettes és *dr. Nagy Lajos*, az OMBKE elnöke avatta fel, és helyezte el az egyetem és az egyesület koszorúit.

GPA

Bányász – Kohász – Erdész Találkozó Telkibányán

Az OMBKE 104. Küldöttgyűlésének másnapján, 2014. május 24-én a telkibányai önkormányzat meghívására az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület – az Országos Erdészeti Egyesület Sárospataki Helyi Csoportja és a Perlit 92 Kft. támogatásával – 40 év után ismét Telkibányán szervezett találkozót az 1974-es szakmai találkozó emlékére.

A rendezvény résztvevői elsőként az ÉSZAKERDŐ Zrt. Pálházi Állami Erdei Vasútján utazva ismerkedtek a térséggel. Azt követően megkoszorúzták a királykúti Bányász-erdész emlékparkban levő emlékoszlopot, majd a program Telkibányán folytatódott.

A díszfelvonulást követően az erdei iskola előtt levő emlékoszlopnál *Mester Lászlóné* polgármester, *dr. Nagy Lajos*, az OMBKE előző napi közgyűlésén újraválasztott elnöke, valamint az Országos Erdészeti Egyesület nevében *Zay Adorján*, az ÉSZAKERDŐ Zrt. vezérigazgatója mondott köszöntőt. Mindhárom felszólaló méltatta a közös múltat, a közös hagyományokat, a barátságot, valamint az összetartozás fontosságát.

A királykúti emlékoszlop megkoszorúzása

Dr. Nagy Lajos beszédét idézzük:

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Barátaim!

Milyen szépen cseng a kedves diáknótánk: „Ha Selmec hív, mi ott leszünk...” Most Telkibánya hívott, és mi ismét örömmel jöttünk ide, a Zempléni-hegység között megbúvó, gyönyörű kis faluba, amely minden bányász, erdész, kohász lelkéhez oly közel áll, és különleges helyet foglal el a magyar bányásztelepülések között. A hagyományos értelemben felvidéki bányavárosnak számító Telkibánya a magyar arany- és ezüsbányászat egyik bölcsője. S ennek megfelelően mindig fontos, kiemelt helyet foglalt el a bányászatban és a települések között is. Már a tatárjárás előtt bányavárosi privilégiumot kapott, s az első írásos dokumentum, amely a telkibányai bányászatot említi, 1341-ből származik. Nagy Lajos 1344-ben

A díszfelvonulás

Telkibányát királyi bányavárosi privilégiumában megerősíti. A város fénykorát Zsigmond korában élte.

S Telkibánya is magáénak érzi a magyar bányászatot és kohászatot és a ma is működő, gazdasági potenciált jelentő erdészetet. Rendszeresen szólít bennünket, hogy elődeink nyomdokain járva, szellemiségükkel újra feltöltődve vigyük magunkkal a szakmáink iránti elhivatottságot, a szakmáinkért való tenni akarást.

Mi ugyan az 1974-es Bányász-Kohász-Erdész Találkozót tartjuk az első, mindhárom szakma képviselőit megszólító találkozónak, de már korábban is rendszeresen sor került Zemplénben, Telkibányán, Perkupán szakmai találkozókra. Ezek a szakmai napok egyesületünk helyi szervezetének, a település vezetésének, az egyetemnek, a Magyarhoni Földtani Társulatnak és az OEA szervező, előkészítő munkájának voltak köszönhetőek. Talán érdemes külön kiemelni az 1970-es találkozót, amely a telkibányai bányászat 700 éves jubileumi ünnepe is volt.

Emlékezetül is hajtsunk fejet az 1974-es találkozó szervezői – *Járasi Lőrinc*, *Kisházi Zoltán* és *Mester László* – előtt, akik összeállítottak egy erdészeti-történeti kiállítást és kialakítottak egy Erdész – Bányász Barátság pihenőt és emléktárót munkatársaik segítségével.

S a folytatás sem marad el. Ezek a találkozók mindig szakmai konferenciákkal összekötve, nem csak a barátságról, az együttlét örömről szóltak, hanem nagyon komoly szakmai üzeneteket is hordoztak magukban. 1987-ben került felavatásra Királykúton az emlékoszlop, amit ma mi is megkoszorúztunk.

Ahhoz, hogy az elmúlt közel 50 év ilyen nagyszerű rendezvényeket adott nekünk, szükség volt arra, hogy a település vezetői, a település lakossága magáénak érezze ezeket a több év-

Az erdei iskolánál

százados múltra visszatekintő hagyományokat, és fontosnak tartják, hogy időről időre ennek látványos jelét is adják. Őnzetlenül és pénzt, időt, fáradságot nem ismerve, mindig nagyon sokat tettek azért, hogy mi bányászok – erdészek – kohászok eljőjjünk ide, Telkibányára, jól érezzük magunkat, és emlékekkel tele szívvel, de visszavágyva távozzunk.

Külön szeretném megköszönni Mester Lászlónénak, a település polgármester asszonyának, hogy ezen találkozók létrejöttében, szervezésében mindig az élenjárók között volt, és nagyon sokat tett értük. Polgármester asszony kezdeményezésének és aktív közreműködésének köszönhető a mai találkozó megrendezése is.

Köszönet az Erdészeti Egyesület Helyi Szervezetének és az Északerdő és Egererdő vezetőinek, hogy a találkozók mellé álltak, támogatták, és komoly szerepet vállaltak a rendezésben. Remélem, ez a mai találkozó jó alap lesz arra, hogy az Országos Erdészeti Egyesülettel ismét szorosabb kapcsolatot tudjunk kialakítani, s a formális kapcsolatot ismét tartalommal tudjuk megtölteni. Ne feledjük a közös gyökereinket, ne feledjük, hogy barátságunk, összetartozásunk nagyon régi és mély.

Már az ősidőkben a bányász és kohász egy ember volt, aki egyetlen művelésben fogta át a ma már két szakma rejtelmét, amihez azonban még kellett valami, hogy a titokzatos műveletek során a komoly, rideg kövek az ember akaratának engedve engedelmessé váljanak. S ez a hő, a félelmetes tűz volt, amit csak faszénnel lehetett elérni, amihez az erdők művelése, az erdészek tudása elengedhetetlenül szükséges volt. A bányász-kohász szakmának nem csak a faszén, hanem a biztosítási és szerkezeti fa igénye is nagy volt.

S az ősi kapcsolatok után a 19. sz. elejétől beszélhetünk a bányászat, kohászat, erdészet testvériségéről. S ezt ma sem szabad elfelejtenünk.

Végezetül köszönetet mondok minden tagtársamnak, a falu lakóinak, erdész barátainak, hogy ilyen nagy létszám-ban eljöttek Telkibánya szavára, és kívánom, hogy mindnyájan érezzük magunkat jól ezen a vendégszerető településen. Jó szerencsét!”

A Bányász – Kohász – Erdész Találkozó ünnepi istentisztelettel folytatódott, az egész napos programot baráti beszélgetés zárta.

Hagyományörző emléktúra a Gerecsében

Az „*Úgy is egyszer...*” *Bányász, Kohász és Erdész Asztaltársaság* minden évben egy-két szakmai aktualitáshoz kapcsolódóan emléktúrán vesz részt, ahol a terület kohászati, bányászati és erdészeti tevékenységének mai és egykori emlékeit felkeresve, az ott dolgozó kollégák segítségével közösen megemlékezik a szakmai tevékenységüket kiemelt szinten végzett elődökről is.

2014. május 16-18. között a cél a Gerecse hegység erdészeti, kohászati és bányászati tevékenységének, valamint a környék történelmi és turisztikai emlékhelyeinek felkeresése volt. Vendéglátóink a bicskei MAGYARMET Finomöntöde Bt., a Pílisi Parkerdő Zrt. Bajnai Erdészete és a Csolnokon, valamint Dorogon működő bányászati múzeumok vezetőségei voltak. Utunk során érintettük a Vázsonypusztát és Újbarok környéki egykori kisméretű külfejtéses bauxitbánya területeket, ahol Kasnyik János bányamérnök 1938-ban fedezte fel az érlelőhelyeket, melyekből mintegy 200-250 kt érc került ki.

20 főnyi csoportunk ezután a szakmai programot a bicskei MAGYARMET Finomöntöde Bt. finomacél öntödéjében kezdte, ahol Győri Imre okl. kohómérnök, ügyvezető tulajdonos fogadta a látogatókat és tájékoztatást adott az általa veze-

tett cég történetéről. A korábbi 94,5%-os német tulajdon ma már tisztán magyar. Beszélt a gyárban folyó világszínvonalú viasz öntőforma készítéséről, a viszonylag drága ún. „rapid” mintakészítés előnyeiről, a bonyolult és speciális igénybevételre készülő alkatrészgyártásról, melyet saját tervezéssel és korszerű vizsgáló laboratóriumi háttérrel is megerősítettek. A szakember-utánpótlás biztosítására a Fejér Megyei Kereskedelmi és Iparkamarával közösen kialakított, ma már létjogosultságot nyert „duális” képzés eddigi eredményeiről is szólt. *Pataki János* és *Dudás Béla* kohómérnök kollégái bemutatták a viaszmintha-készítés robotokkal is végzett technológiai lépéseit, majd védőárlarc mögül megnézhattuk a finomacél indukciós kemencéből éppen megkezdődött csapolást és a speciális kokillaöntést.

Az egyre romló időjárás ellenére felkerestük Zsámbékon az 1763-as földrengés által romba döntött késő román, korai gót stílusú templom- és kolostorromokat. Innen Bajnán keresztül érkezünk Péli-földszentkeresztre, ahol a hazai Szalézi Rend működött vendég-, valamint ifjúsági házból álló továbbképzési központot. Itt *Nádudvari Géza* atya ismertette a teljes történelmi és rendtörténeti hátteret, majd a ragyogó napsütésben a kecskeméti zarándokok hozzájárulásával kialakított lourdes-i barlanghoz sétáltunk le, melyet Schmidt Sándor dorogi bányáügyi főtanácsos 1937-ben újított fel. Kevesen tudják, hogy a barlang Mária- és Bernadett-szobrait 1928-ban kecskeméti zarándokok adományozták a kegyhelynek.

Innen a kevésbé ismert pusztamaróti történeti emlékhelyhez kapaszkodtunk fel autóinkkal, a Süttöi Erdészet munkatársai által számunkra megnyitott bikol-pusztai erdészeti úton. Az egykori majorsági magtárépületből kialakított, csak nekünk erre a napra kinyitott Rancs-Fogadóban fogyasztottuk el bográcsban főzött gulyásunkat. A szemerkélő esőben gyalog kerestük fel a helyi erdészet támogatásával elkészült emlékhelyet, ahol a Kovács György szobrász által süttöi mészkőből kifaragott emlékművön örömmel fedeztük fel az erdészcsillag emblémát is. Az emlékmű az 1526. szeptember 12-15. között itt lezajlott és Dobozi Mihály nevével fémjelzett hősi ellenállásnak állít emléket, melyben 25 ezer magyar ember (asszonyok, gyerekek, polgárok és néhány száz katona) próbált ellenállni a Budáról ágyúkkal érkező 16000 fős török reguláris hadnak a hevenyészve kialakított szekérvárban.

A csendesedő esőben indultunk Tardoson keresztül Tárjánba, ahol *Csaszlava Jenő* bányamérnök barátunk rajnai rizlinget rejtő pincéjében készültünk fel a gyarmatpusztai vadászházban elköltendő vacsoránkra.

Gyarmatpusztán *Tóth Zoltán* erdómérnök, a Bajnai Erdészet vezetője fogadta a csoportot, aki tájékoztatást adott az erdészeti tevékenységről és a Vadászházat körülvevő egykori Sándor-Metternich uradalom erdészeti és vadászati történetéről. Ekkor emlékeztünk meg a Bajorországból az uradalmi erdészet vezetésére ide érkezett *Speer Lipó*ról, aki főerdőgondnokként a gyarmatpusztai erdészházban lakott, és a Bián lévő gazdasági központ erdőhivatalában dolgozott. *Speer Lipót* már 1924-ben tagja az OEE-nek. Híres vadászkutya-tenyésztő volt; 1924-ben az Országos Vizsla Klub Sárosdon megrendezett vadászkutya-versenyén „Bödi Huszárja” nevű német vizslájával I. díjat nyert, és elnyerte József főherceg különdíját is. 1933-tól rendszeresen publikált a Nimród Vadásztújságban is. Támogatta a soproni Erdómérnöki Főiskolát is, ahol később kisebbik fia, dr. *Speer Norbert* Sopronban végzett erdómérnök, az Erdért Vállalat vezérigazgatója meghívott előadóként részt vesz az oktatási tevékenységben is. *Speer Lipót* a biai Levente Egyesület keretei között 1929-ben megszervezi az ökolívás oktatását, és maga vezeti a tréningeket is. Idősebb fiának, *Speer János*nak keresztfia, *Dánfy László* OMBKE- és OEE-tag, csoportunk tagjaként tartotta meg a megemlékezést.

Másnap *Tóth Zoltán* erdőmérnök kolléga vezetésével kerestük a romos állapotban lévő, gr. Sándor Móríc, az „Ördöglovas” által épített barokk vadaskastélyt, valamint a családi temetkezési kápolnát, mely mögött a gróf kedvenc lovának, Tatárnak a kriptája is látható, majd a már magántulajdonban lévő, félromos állapotú, egykor Speer Lipót által is lakott főerdőgondnoki erdészházat kerestük fel. Innen utunk Csolnokra vezetett, ahol a helyi Bányászati Múzeum Egyesület elnöke, *ifj. Baranyai Lőrinc* és titkára, *Fleischmann Dezső* bányamérnökök mutatták be a Magyarországon 1781-ben másodikként – a hagyomány szerint a szénkibúvárból disznók által kitért ás-ványanyaggal – megkezdődött és 2003-ban leállított barnaköszén-bányászat máig is gyarapodó szakmai relikviáit. Különösen gazdag a bányászok védőszentje, Szent Borbála kultuszát bemutató rész. A szabadtéri altár-bejáratnál kialakított emlékfalnál készített csoportképpel búcsúztunk a vendéglátóktól.

Dorogon a 31 éves Bányász Emlékháznál *dr. Korompay Péter* bányagépészmérnök és *Solyvár Judit* vegyész mérnök mutatták be az egykori bányászkolónia utolsó házából kialakított múzeumot, amely a térség bányászainak munkáját és életét dolgozta fel. A Tati-tó melletti Rönkház Étteremben elfogyasztott ebéd után tértünk vissza Gyarmatpusztára, ahol a Vadászház előtti tópartról kiindulva gyalogtúrán mozgattuk át elernyedett tagjainkat. A vacsorát követően a konferenciateremben a csoport tagjai több előadással bővítették tudásukat, majd a selmeci nóták következtek a repertoárban.

A reggelit követően elbúcsúztunk a Vadászház kedves személyzetétől, majd az alcúti arborétumban sétálva elevenítettük fel a „legmagyarabb Habsburg”, József főherceg dísznövénytermesztő tevékenységét. Innen Felcsútra vezetett az utunk, ahol vezetéssel, mintegy két óra alatt bejártuk a Puskás Akadémiát és a Makovecz Imre elképzelése után tervezett és nemrég átadott 4000 fős, minden sport és egyéb igényt kielégítő Pancho Aréna labdarúgó stadiont. A Sport Szálló éttermében elköltött ebéd után a pákozdi Doni- és az 1848-as Honvéd Emlékműveket felkeresve Kálózra érkezünk, ahol a Bányászhimnusz szerzőjének, Kunoss Endrének a református temetőben lévő síremlékét kerestük fel. Kicsit már fáradtan, de élményekben gazdagodva tértünk haza, ki-ki a maga lakhelyére.

Dánfy László

Az OMBKE választmányi ülése

A Választmány 2014. július 9-én Budapesten, az OMBKE Mikoviny-tanácstermében tartotta a 104. Küldöttgyűlés utáni első ülését.

Napirend előtt *dr. Nagy Lajos* elnök a 70 éves egyesületi tagsággal járó Sóltz Vilmos-emlékérmet adta át *dr. Szóke László* okl. vaskohómérnöknek, aki nem tudott részt venni a Küldöttgyűlésen.

Ezután az elnök megállapította a határozatképességet, és a Választmány elfogadta az előre meghirdetett napirendet.

Az 1. napirendi pontban *dr. Nagy Lajos* ismertette az előző választmányi ülés óta eltelt időszak jelentősebb eseményeit:

- A Miskolci Egyetemen megtartott 104. (tisztújító) Küldöttgyűléssel kapcsolatban kiemelte, hogy az egyetem új rektora, *dr. Torma András* személyesen is részt vett és köszöntötte a résztvevőket, kihangsúlyozva, hogy nagy jelentőséget tulajdonít a selmeci hagyományoknak és az OMBKE-vel való kapcsolatoknak. Ugyancsak megemlítette a Küldöttgyűlés másnapján Telkibányán tartott bányász-kohász-erdész találkozót. (*Beszámoló jelen lapszámunkban – Szerk.*)
- Június 24-én az OMBKE nyolc földtudományi civil szervezettel együttműködési megállapodást írt alá a Földtudomá-

nyi Civil Szervezetek Közösségének létrehozásáról és működtetéséről. (*Lásd 56. old. – Szerk.*)

- Június 27-én 28 szervezettel, 3 magánszeméllyel és 17 pártoló taggal együtt aláírta az „Észak-Dunántúli Nemzetközi Bányászati Klaszter” belépési szándéknyilatkozatát. A Klaszter célja a munkahelyteremtés és hazai ásványkincsek hasznosításával.
- Nagy sikerrel, mintegy 90 fő részvételével rendezte meg a Bányamérő Szakcsoport Miskolctapolcán az 53. Bányamérő Konferenciát július 4-6-án.
- Július 5-6-án 20. alkalommal, 100 fő részvételével jó hangulatban került megrendezésre a Szigetközi Napok.
- A Székesfehérváron működő Geoinformatikai Kar a jövőben nem a Ny-magyarországi, hanem az Óbudai Egyetemhez tartozik.

Szombatfalvy Rudolf: felhívta a figyelmet a Márkushegyi Bányauzemmel kapcsolatban Rabi Ferenc BDSZ elnökkel elhangzott interjúra.

Dr. Nagy Lajos javasolta, hogy a választmány a megtárgyalandó témák sokrétűségét látva az alapszabályban előírt évenkénti két ülés helyett négyszer ülésezzen.

Dr. Káldi Zoltán felvetésére *dr. Nagy Lajos* tájékoztatást adott arról, hogy a választmánynak a korábbi alapszabálynak megfelelő, elfogadott ügyrendje van. Ha szükséges, akkor ezt az új alapszabályhoz kell igazítani.

Az elhangzottak után a választmány a következő határozatot hozta:

V. 1./2014.07.9. sz. határozat: *A Választmány egyhangúan, ellenszavazat és tartózkodás nélkül jóváhagyta az együttműködési megállapodást a Földtudományi Civil Szervezetek Közösségének létrehozásáról és működtetéséről.*

V. 2./2014.07.9. sz. határozat: *A Választmány egyhangúan, ellenszavazat és tartózkodás nélkül jóváhagyta, hogy az OMBKE tagként csatlakozzon az Észak-Dunántúli Nemzetközi Bányászati Klaszterhez.*

2. napirendi pont, az új választmányi tagok bemutatkozása:

Dr. Nagy Lajos elnök levélben köszönte meg azon korábbi választmányi tagok eddigi tevékenységét, akik a tisztújítást követően már nem vesznek részt az új választmány munkájában: *dr. Lengyel Károly, dr. Holoda Attila, Hajnal Attila, Erős György, dr. Mende Tamás, Csethe András, Liptay Péter, Gyórfi S. Géza.*

Új választmányi tagok: *dr. Molnár Zsolt, Bocz András, Bóhm Balázs, dr. Szabó Tibor, Józsa Sándor, dr. Káldi Zoltán, dr. Riedl István.*

3. napirendi pont: a 104. küldöttgyűlés határozatai végrehajtásával kapcsolatos feladatok. Előadó: *dr. Nagy Lajos* elnök.

A határozatokat a választmányi tagok írásban megkapták. A vitában elhangzottak:

Dr. Káldi Zoltán: Legyenek egyértelműen kijelölt felelősök és határidők.

Dr. Szabó Tibor: Az oktatással kapcsolatos ügyekben és a fiatalok megtartása ügyében kezdeményezni kell a vállalatok bevonását. Az Egyetemi Osztály ezt kezdeményezi.

Dr. Riedl István: A szakember-utánpótlás egyik feltétele, hogy végzés után legyen munkahely. A jelenlegi helyzetben nincs jelentkező a vājárképzésre. Olyan vājárképzést kellene támogatni, mely végzés után az elhelyezkedést lehetővé teszi, pl. külfejtésre, útépítésre is alkalmassá teszi a végzetetteket.

A klaszterek szervezése elismerendő cselekedet, de bányát csak vevő, felhasználó esetén lehet nyitni. Ehhez pedig egységes energetikai koncepció kellene. Erőmű, szénszállítási szerződés nélkül értelmetlen dolog a bányanyitásokról beszélni.

Dr. Nagy Lajos: Az OMBKE vezetősége megkeresi a Miskolci Egyetem dékánjait a képzéssel kapcsolatos ügyekben. Az államtitkár nyilatkozatához kapcsolódva nekünk is támo-

gatni kell az 5 éves osztatlan képzést, de ez nem megy minden szakirány esetében az átjárhatóság biztosíthatósága miatt.

Katkó Károly: A MÖSZ érdekképviselő a szakképzés területén. A MÖSZ és a FÉMALK együttműködik a duális képzés témájában. Támogatja a NEMAK és a Csabametall is.

Dr. Lengyel Károly: A szakmai képzéssel foglalkozott a kamara és a minisztérium is. Az OKJ alakítására sokat költöttek, de számunkra ez nem volt hasznos. Előrelépést az olyan vállalati kezdeményezések jelenthetnek, mint a NEMAK, aki 80 M Ft-ot költött a képzés feltételeire.

A vita alapján a választmány egyhangúan, ellenszavazat és tartózkodás nélkül a következő határozatot hozta:

V. 3./2014.07.9. sz. határozat: A 104. küldöttgyűlés határozatainak végrehajtása érdekében a választmány a következő feladatok végrehajtását határozta el:

ad 1-3.) Nincs teendő

ad 4.) A Választmány megbízza dr. Nagy Lajos elnököt, hogy a választmány nevében kérje fel dr. Mende Tamást, az Egyetemi Osztály alelnökét, hogy a fiatalok egyesületi életbe történő bevonása és végzés utáni megtartása érdekében az Egyetemi Osztály tagjainak, a szakosztályok titkárainak javaslatai meghallgatásával dolgozzon ki egy cselekvési terv tervezetet. A tervezet vitáját a választmány a 2014. év végi ülésén napirendre tűzi. Felelős: dr. Nagy Lajos.

ad 5.) A feladatot dr. Nagy Lajos elnök irányításával az egyesület folyamatosan végzi. Soron következő feladat az NFM új vezetőinek megkeresése.

ad 6.) Az elkészült memorandumot az egyesület vezetősége eljuttatja az érintett politikusoknak. Felelős: dr. Nagy Lajos.

ad 7.) Az oktatás témájában dr. Nagy Lajos személyesen megkeresi az illetékes dékánokat, és ez alapján az OMBKE közvetlenül is javaslatot tesz a felsőoktatással foglalkozó államtitkár részére.

ad 8.) Kőrösi Tamás főtitkár a szakosztálytitkárok bevonásával és az ügyvezető igazgató közreműködésével elvégzi a szükséges elemzéseket, és javaslatokat tesz az esetlegesen szükséges további lépésekre. Kőrösi Tamás a munkáról a 2015. évi küldöttgyűlés előtti választmányi ülésen számol be.

ad 9.) A végrehajtásért felelősök a BKL felelős szerkesztői.

ad 10.) A választmány felkéri dr. Lengyel Károlyt, hogy a Történeti Bizottsággal együttműködve legyen a választmány által megbízott „műzeumi referens”, és mint ilyen a választmányi ülések tanácskozási jogú állandó meghívottja.

ad 11.) A feladat végrehajtását Hevesi Imre főtitkár helyettes, mint a Kiadói Bizottság vezetője folyamatosan koordinálja.

ad 12.) A választmány 2014. októberi ülésére Kőrösi Tamás főtitkár vezetésével, az Ellenőrző Bizottság és az ügyvezető igazgató bevonásával készüljön egy helyzetelemző anyag.

ad 13.) A választmány felkéri Törő Györgyöt, hogy mint a választmány állandó referense az Egyetemi Osztállyal együttműködve az OMBKE nevében folyamatosan tegye meg a szükséges lépéseket a hagyományápolást szolgáló épület ügyében, és folyamatosan tájékoztassa az OMBKE elnökét.

(A 104. Küldöttgyűlés határozatait lásd jelen lapszámunk 10-11. oldalain. – Szerk.)

4. napirendi pont: Javaslat a választmányi bizottságokra, azok vezetőire, választmányi referensekre. Előadó: dr. Nagy Lajos elnök.

A tisztújítást követően érdemesnek látszik felülvizsgálni a választmány mellett eddig működő bizottságok tevékenységét, célszerűségét. Ez szorosan kapcsolódik a küldöttgyűlés által hozott azon határozathoz, mely az OMBKE tevékenységének teljes körére kiterjed.

A választmányi bizottságok eddig azon elv alapján szerveződtek, hogy azokba minden szakosztály delegált egy-egy főt. A tapasztalatok szerint a szakmai jellegű (nem funkcionális)

bizottságokban nem feltétlenül kell hogy a szakosztályok paritásos alapon legyenek képviselve. Javasolható megoldás, hogy a jövőben – a Történeti Bizottsághoz hasonlóan – a szakmai jellegű bizottságokban az vegyen részt, aki ott dolgozni akar.

Rendszerint vannak olyan témák, amelyek intézéséhez nem feltétlenül egy állandó bizottság létesítése szükséges, hanem célszerűbb kijelölni egy „választmányi referenst”, aki a témában érintett érdekelt szakembereket, egyesületi tagokat koordinálja, és a választmányt tájékoztatja.

Dr. Nagy Lajos elnök javasolta, hogy a következő bizottságok a korábbi gyakorlat szerint működjenek tovább, vezetőjük változatlanul hagyása mellett: Alapszabály Bizottság, Etikai Bizottság, Történeti Bizottság, Kiadói Bizottság, Tiszteleti Tagok és Szeniorok Tanácsa.

A Környezetvédelmi Bizottság, a Fenntartható Fejlődés Bizottság, az Iparpolitikai Bizottság és a Gazdasági Bizottság a témák szoros összekapcsolódását figyelembe véve és hatékonyabb működés érdekében a jövőben összevontan „Gazdasági Bizottság” néven működjenek. Vezetője dr. Holoda Attila legyen, aki ezt a feladatot elvállalta. Ezen bizottságnak azok lehetnek az állandó tagjai, akik itt tevékenykedni tudnak és szeretnének, illetve akiket a bizottság vezetője felkér. A bizottság tagjaira nem feltétel a szakosztályok paritásos részvétele. Kiemelten kezelt témák esetében a bizottság egyes tagjai egyúttal a választmány referensei lehetnek.

Az Érembizottság tevékenysége a kialakult gyakorlat alapján nem szükséges. A keretszámokon belül ugyanis a személyi javaslatokat felelősséggel a szakosztályok, vagy az elnök, ill. főtitkár teszi meg, a kapcsolódó információs és adminisztrációs ügyeket a titkárság végzi.

Az Ifjúsági Bizottság és az Oktatási Bizottság ügyében a választmány a fiatalokkal foglalkozó cselekvési terv ismeretében a későbbiekben tud megalapozott döntést hozni.

Katkó Károly az Érembizottság megszüntetését nem tartja eléggé indokoltnak, bár maga is tapasztalta, hogy a tagjai a más szakosztályok által javasolt személyeket nem ismerik, és a saját szakosztályuk által rögzített véleményétl sem tudnak eltérni.

Dr. Horn János emlékeztetett arra, hogy ő már korábban írásban is javasolta az Érembizottság megszüntetését.

Huszár László elképzelhetőnek tartja, hogy bizonyos esetekben szükség lenne az Érembizottság javaslatára, de elfogadja, hogy ilyen esetekben a főtitkár is lehet előterjesztő, és egyébként is a választmány dönt.

V. 4./2014.07.9. sz. határozat: A választmány a következő választmányi bizottságok működését határozta el, és jóváhagyta azok elnökét:

a) Alapszabály Bizottság, elnöke: dr. Esztó Péter. Etikai Bizottság, elnöke: dr. Bakó Károly. Ezen bizottságokba minden szakosztály egy-egy főt delegál.

b) Történeti Bizottság, elnöke: Tóth János. Gazdasági Bizottság, elnöke: dr. Holoda Attila. Ezen bizottságokban nincs a szakosztályok részére előírt létszámkeret.

c) Tiszteleti Tagok és Szeniorok Tanácsa, elnöke: Mezei József. A Tanács személyi összetétele változatlan.

d) Kiadói Bizottság, vezetője Hevesi Imre főtitkár helyettes, tagjai: felelős szerkesztők, főtitkár, ügyvezető igazgató. Egyhangúan, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadva.

V. 5./2014.07.9. sz. határozat: A választmány az Ifjúsági Bizottság, valamint az Oktatási Bizottság működéséről, összetételéről és feladataik meghatározásáról a későbbiekben, a témában készülő cselekvési terv függvényében dönt.

Egyhangúan, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadva.

V. 6./2014.07.9. sz. határozat: Az Érembizottságot a választmány megszünteti.

12 igen, 2 nem és 1 tartózkodással megszavazta.

5. napirendi pont: A BKL felelős szerkesztőinek megbízása. Előadó: Hevesi Imre főtitkár helyettes.